

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Kateřinou Peroutkovou ve věci

žalobce: **S. A.**, narozený dne X
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Petrem Novotným
se sídlem Archangelská 1, 100 00 Praha 10

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR, Odbor azylové a migrační politiky**
sídlem Nad štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 4. 2024, č. j.: OAM-157/ZA-ZA11-ZA21-2024

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou Městskému soudu v Praze domáhal zrušení shora uvedeného rozhodnutí Ministerstva vnitra ČR, Odboru azylové a migrační politiky. Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

(dále jen „žalovaný“), jímž rozhodl o žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany podané dne 2. 2. 2024 tak, že žádost se podle ust. § 16 odst. 1 písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) zamítá jako zjevně nedůvodná.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce poukázal na to, že žalovaný nepostupoval v souladu se zákonem, neboť vyšly najevo zásadní skutečnosti, které odůvodňují udělení azylu dle § 12 písm. b) zákona o azylu, případně doplňkové ochrany dle § 14 zákona o azylu. Uvedl, že se bojí návratu do Uzbekistánu, který není demokratickým státem, nelze vyloučit, že by mu tam hrozilo uvěznění, mučení či nelidské nebo ponižující zacházení. Panuje tam diktátorský režim, špatná politická situace, katastrofální ekonomická situace, není tam bezpečno pro civilní obyvatelstvo, jde o nedemokratickou zemi. Pokud by žalovaný zjistil řádně stav věci a opatřil si dostatečné podklady pro své rozhodnutí, jež potvrzují tvrzení uvedená v žádosti žalobce, musel by žalobci udělit azyl dle § 12 písm. b) zákona o azylu, případně doplňkovou ochranu dle § 14 zákona o azylu, neboť žalobcem prezentované skutečnosti svědčí o tom, že v případě návratu do vlasti bude ohrožen na životě, lze mít za prokázané, že tam panuje katastrofální ekonomická situace, není tam bezpečno pro civilní obyvatelstvo, jde o nedemokratickou zemi. Žalovaný tak porušil § 3 správního řádu, kdy dostatečně nezjistil skutkový stav věci, a § 50 odst. 2 správního řádu, neboť si neopatřil dostatečné podklady pro své rozhodnutí. S ohledem na dramatickou situaci v Uzbekistánu se žalobce v případě návratu reálně bojí o svůj život.
3. Poukázal na § 14a zákona o azylu a uvedl, že v domovském státě není bezpečno pro civilní obyvatelstvo i s ohledem na poslední politický vývoj, panuje tam špatná bezpečnostní situace, závažné porušování lidských práv, nelze ji označit za bezpečnou zemi původu, návratem žalobce by byl ohrožen jeho život.
4. Navrhl, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno, věc byla žalovanému vrácena k dalšímu řízení a žalovaný uhradil žalobci náklady řízení.

III. Vyjádření žalovaného

5. Žalovaný s žalobou nesouhlasil, měl za to, že při rozhodování vzal v úvahu skutečnosti tvrzené žalobcem, shromáždil k nim relevantní informace o situaci v zemi původu, vycházel z dostatečně zjištěného stavu věci, přijaté řešení odpovídá konkrétním okolnostem daného případu a je patřičně odůvodněno, stav věci byl zjištěn dostatečně, žalovaný postupoval v souladu s příslušnými právními normami.
6. Bylo objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti žalobce jsou pouze ekonomické důvody, v ČR chce pracovat, vydělat peníze na operaci své dcery a bydlet zde se svou rodinou. Žalobce v průběhu správního řízení netvrdil, ani žalovaný nezjistil, žádné skutečnosti svědčící o tom, že by žalobce byl v Uzbekistánu vystaven jednání vykazujícímu pronásledování nebo vážné újmy.
7. Žalobce neměl ve své vlasti žádné potíže, ani problémy s policií či jinými správními orgány, a to ani z azylově relevantních důvodů, během pohovoru tak vyplynulo, že mu ve vlasti nehrozí žádné nebezpečí.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

8. Napadené rozhodnutí je zákonné, přezkoumatelné, vycházející z dostatečně zjištěného stavu věci, žalobní námitky jej nemohou zpochybnit.
9. Je patrné, že žádost žalobce byla posouzena v souladu s platnou právní úpravou, důvody § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu byly naplněny. Navrhl, aby žaloba byla zamítnuta.

IV. Obsah správního spisu

10. Ze správního spisu soud zjistil, že žalobce v rámci poskytnutí údajů k žádosti dne 7. 2. 2024 uvedl, že pochází z Uzbekistánu, žije tam jeho manželka a tři nezletilé děti, nemá žádné politické přesvědčení a politicky se neangažuje, je zdravý, do ČR přicestoval dne 28. 5. 2022 přímým letem, měl sezónní vízum, od té doby je v ČR, důvodem žádosti je, že by zde chtěl zůstat a vydělat peníze, aby si tady mohl koupit dům a přestěhovat sem rodinu, v ČR se mu líbí a chtěl by zde trvale žít.
11. Při pohovoru dne 7. 2. 2024 žalobce dále uvedl, že do ČR přijel na doporučení známých za prací, pracoval brigádně na různých pozicích až doposud, po skončení víza v listopadu 2022 požádal o polské pracovní vízum, ale nebylo mu uděleno, o mezinárodní ochranu požádal, protože byl kontrolován policií, která zjistila jeho nelegální pobyt, a byl mu udělen výjezdní příkaz, právník mu poradil, aby požádal o azyl, neměl v minulosti potíže se státními orgány, policií či soudy ve vlasti, neměl problémy z důvodu národnosti, náboženství, pohlaví nebo pro zastávání politických názorů, je si vědom, že mezinárodní ochrana primárně neslouží k legalizaci pobytu, ale jednal na radu právníka, kromě ekonomických problémů neměl ve vlasti žádné potíže, chce, aby se jeho rodina přestěhovala do ČR, neboť v Uzbekistánu jsou nízké platy, žalobce by si tam nemohl koupit dům nebo byt, rodina žije v domě rodičů žadatele, který však případně bratrovi, jeho dcera má nemocné srdce, ale žalobce nemá na operaci peníze, chtěl by, aby dcera podstoupila operaci zde, v případě návratu do vlasti se obává, že by tam nesehnal dobrou práci a stejně by musel odjet pracovat do zahraničí, to jsou všechny důvody jeho žádosti, závěrem uvedl, že by chtěl mít možnost v ČR zůstat.
12. Součástí spisu je Informace OAMP ze dne 13. 3. 2024 Uzbekistán, Bezpečnostní a politická situace v zemi, Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv.
13. Dne 12. 3. 2024 se žalobce seznámil s podklady rozhodnutí, ve vyjádření ze dne 2. 4. 2024 zopakoval, že v Uzbekistánu jsou nízké platy, žalobce by si tam nemohl koupit dům nebo byt, jeho dcera má nemocné srdce, ale žalobce nemá na operaci peníze, chtěl by, aby dcera podstoupila operaci zde, chtěl by do ČR přestěhovat svou rodinu a trvale zde žít. Dále uvedl, že v jeho zemi panuje diktátorský nedemokratický režim, špatná politická situace, nelze vyloučit, že by mu tam hrozilo uvěznění, mučení či nelidské nebo ponižující zacházení, jeho bezpečné vycestování do země původu reálně není možné, situace je tam napjatá, nejsou zaručeny základní standardy dodržování lidských práv, v případě návratu má strach o život a zdraví.
14. V napadeném rozhodnutí ze dne 4. 4. 2024 žalovaný shrnul tvrzení žalobce uvedené v řízení, včetně vyjádření k podkladům, jako zjištěný důvod podání žádosti o mezinárodní ochranu označil ekonomické důvody, kdy v Uzbekistánu jsou nízké platy, žalobce chce v ČR pracovat, přivést sem svou rodinu a usadit se tady, jiný důvod k opuštění vlasti neuvedl, sdělil, že neměl potíže se státními orgány. Žalovaný vyšel též Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

z informací, které shromáždil ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Uzbekistánu, kterou jsou součástí spisu. K vyjádření žalobce k situaci v Uzbekistánu uvedl, že se jedná pouze o velmi obecné shrnutí politické situace, která nijak nedopadá na osobu žadatele, ten nezmínil, že by tam čelil jiným než ekonomickým problémům, neměl tam problémy se státními orgány, pro případ návratu se obával, že by tam nenalezl dobrou práci. Vyjádření je velice obecné, nijak neadresuje konkrétní důvody, kvůli kterým by měl žalobce čelit potížím v případě návratu, pouhý návrat do režimu, který není demokratický, automaticky nepředstavuje azylový důvod pro každého občana. S odkazem na Informaci OAMP ve spise uvedl, že uzbecké zákony poskytují svobodu vnitřního pohybu, zahraničního cestování, emigrace a repatriace, vláda tato práva obecně dodržovala; z toho plyne, že ani samotný fakt vycestování nezvyšuje míru ohrožení žalobce pro případ návratu. Je zřejmé, že motivace žalobce k opuštění vlasti je čistě ekonomického charakteru, nejedná se o skutečný azylový důvod. Jiné důvody odchodu z vlasti nesdělil, neuvedl ani žádné skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být ve vlasti vystaven pronásledování z důvodů dle § 12 zákona o azylu nebo že mu tam hrozí vážná újma dle § 14a zákona o azylu, jeho pohnutky ke vstupu do řízení o mezinárodní ochraně nelze podřadit pod důvody dle § 12 zákona o azylu, ani vážné újme dle zákona o azylu, neboť mu nebyl uložen trest smrti, nehrozí mu nebezpečí mučení či nelidského nebo ponižujícího zacházení nebo trestání, ani újma v souvislosti s ozbrojeným konfliktem. Žádost žalobce tak byla zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle ust. § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu, a žalovaný podle § 16 odst. 4 zákona o azylu neposuzoval, zda žadatel splňuje důvody pro udělení azylu podle § 13 a § 14 nebo doplňkové ochrany podle § 14b zákona o azylu.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

15. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu řádně a včas uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu ke dni vydání tohoto rozsudku, a to vzhledem k účinnosti článku 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (dále jen „procedurální směrnice“), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
 16. Při jednání dne 18. 10. 2024 žalobce i žalovaný setrvali na svých stanoviscích, žalobce zdůraznil, že neuváděl pouze ekonomické důvody, tyto byly spojeny s nepříznivou situací v zemi původu, kdy Uzbekistán není demokratickou zemí a žalovaný měl žádost posoudit meritorně.
 17. Podle § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu *žádost o udělení mezinárodní ochrany se zamítne jako zjevně nedůvodná, jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany neuvádí skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu brozí vážná újma podle § 14a, a zároveň uvádí pouze ekonomické důvody.*
 18. Podle ust. § 16 odst. 4 zákona o azylu *jsou-li důvody pro zamítnutí žádosti o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodné, neposuzuje se, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu podle § 13 a 14 nebo doplňkové ochrany podle § 14b. Jsou-li důvody pro zamítnutí žádosti o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodné podle odstavce 2, rovněž se neposuzuje, zda žadatel o udělení*
- Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

mezinárodní ochrany neuvádí skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.

19. Podle § 12 zákona o azylu azyl se cizinci udělí, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.
20. Podle § 14a odst. 2 zákona o azylu za vážnou újmu se podle tohoto zákona považuje a) trest smrti nebo poprava, b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu, nebo c) vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu.
21. Předpokladem posouzení žádosti o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodné ve smyslu § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu je naplnění dvou kumulativních podmínek: že a) žadatel neuvedl žádné skutečnosti, jež by svědčily o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu a současně b) žadatel uvedl výlučně ekonomické důvody. Soud shledal, že obě dané podmínky jsou v tomto případě splněny.
22. Podle setrvalé judikatury Nejvyššího správního soudu nelze ekonomické důvody žádosti o mezinárodní ochranu považovat za hrozbu pronásledování či vážné újmy ve smyslu § 12, resp. § 14a zákona o azylu (srov. např. rozsudky NSS ze dne 15. 12. 2003, č. j. 4 Azs 31/2003-64, ze dne 31. 10. 2003, č. j. 4 Azs 23/2003-65, či ze dne 27. 8. 2003, č. j. 5 Azs 3/2003-54).
23. Soud rovněž odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 1. 2023, č. j. 6 Azs 154/2022-34, bod 12: „Nejvyšší správní soud závěrem doplňuje, že „poskytnutí azylu je zcela specifickým důvodem pobytu cizinců na území České republiky, který nelze zaměňovat s jinými legálními formami pobytu cizinců na území ČR, tak jak jsou upraveny např. v zákoně č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změnách některých zákonů (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 1. 2004, č. j. 5 Azs 47/2003-48). Snaha o legalizaci pobytu (např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 6. 2004, č. j. 7 Azs 138/2004-44, ze dne 16. 2. 2005, č. j. 4 Azs 333/2004-69, ze dne 24. 2. 2005, č. j. 7 Azs 187/2004-94, nebo ze dne 20. 10. 2005, č. j. 2 Azs 423/2004-81), stejně jako ekonomické důvody (např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 8. 2003, č. j. 5 Azs 3/2003-54, ze dne 30. 10. 2003, č. j. 3 Azs 20/2003-43, nebo ze dne 31. 10. 2003, č. j. 4 Azs 23/2003-65) nemohou být podle setrvalé judikatury Nejvyššího správního soudu relevantním důvodem pro udělení mezinárodní ochrany.“
24. Žalobce ve správním řízení k odůvodnění své žádosti uvedl, že do ČR přijel za prací, potřebuje v České republice dále legalizovat svůj pobyt, aby mohl dále vykonávat výdělečnou činnost, ve státě původu jsou nízké platy, žalobce si chce vydělat peníze, aby si mohl koupit dům nebo byt, chce sem přestěhovat svou rodinu, dále potřebuje peníze na operaci své dcery. Žádné jiné problémy ve vlasti neměl, stejně tak popřel, že

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

by měl problémy se státními orgány, s policií či se soudy, v návratu mu brání pouze obava, že by tam nesehnal dobrou práci. Soud konstatuje, že tím vším naplnil druhou část podmínek použití § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu, protože uvedl čistě ekonomické důvody. Je zřejmé, že jeho motivace k podání žádosti byla čistě ekonomická.

25. Zároveň soud shledal, že žalobce ani neuvedl skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu.
26. Pokud jde o důvody ve smyslu § 12 zákona o azylu, žalobce výslovně uvedl, že kromě ekonomických ve státě původu jiným problémům nečelil, neměl v minulosti ve vlasti potíže se státními orgány, policií či soudy, neměl problémy z důvodu národnosti, náboženství, pohlaví nebo pro zastávání politických názorů, nemá politické přesvědčení ani se politicky neangažuje. Z toho je patrné, že neuvedl, ani se nemohlo jednat, o důvody žádosti ve smyslu § 12 zákona o azylu, neboť neuvedl nic, co by mohlo indikovat, že je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, ani odůvodněnou obavu z prospektivního pronásledování z důvodů uvedených v § 12 písm. b) zákona o azylu. Nebylo tudíž důvodné, aby se žalovaný dále zabýval otázkami možného naplnění § 12 zákona o azylu či si k tomu opatřoval zprávy o zemi původu, neboť bylo zřejmé, že o takové důvody se v případě žádosti žalobce nejedná.
27. Žalobce dále ve vyjádření k podkladům i v žalobě poukazoval na špatnou politickou a bezpečnostní situaci v Uzbekistánu, který není demokratickou zemí, nejsou tam dodržována lidská práva a není tam bezpečno pro civilní obyvatelstvo. K tomu je třeba uvést, že se jedná o naprosto obecná nespecifická a frázovitá tvrzení, bez jakýchkoli konkrétních informací vztahujících se k zemi původu žalobce, přičemž tato tvrzení ani nemají jakoukoli vazbu k případu žalobce, ze které by bylo možné, byť jen hypoteticky usuzovat, že by mu mohla v zemi původu hrozit vážná újma. Bez ohledu na to, že žalobce k těmto tvrzením nedoložil ani neoznačil žádné podklady. Tato tvrzení tedy nelze považovat za uvedení skutečností svědčících o tom, že žalobci hrozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu.
28. Žalovaný též přiléhavě uvedl, že byť situace v Uzbekistánu není srovnatelná s demokratickými standardy západních zemí, nijak dle prezentovaných tvrzení nedopadá na osobu žadatele, přičemž pouhá skutečnost, že se jedná o nedemokratický režim, automaticky nekonstituuje důvod pro udělení mezinárodní ochrany každému občanovi takového státu. Pro úplnost žalovaný na podkladě zprávy o zemi původu neshledal, že by žalobce pouze z důvodu svého vycestování mohl čelit v případě návratu zvýšené míře ohrožení. Nebylo tak důvodné, aby si k situaci v zemi původu obstarával další podklady a zkoumal možné riziko vážné újmy.
29. Žalovaný tak nepochybil, pokud dovodil, že žalobce neuvedl skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v ustanovení § 12 zákona o azylu nebo že mu hrozí vážná újma podle ustanovení § 14a zákona o azylu, přičemž uvedl pouze ekonomické důvody, a v důsledku toho žádost zamítl jako zjevně nedůvodnou dle § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu.
30. Žalovaný neposuzoval, zda je Uzbekistán bezpečnou zemí původu, neboť z hlediska aplikace § 16 odst. 1 písm. a) to není podstatné, toto ustanovení se může uplatnit i v případě, že žadatel z bezpečné země původu nepochází, jako je tomu i v případě Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

Uzbekistánu, který není na seznamu bezpečných zemí původu uvedeném ve vyhlášce č. 328/2015 Sb.

31. Soud shledal, že napadené rozhodnutí je odůvodněné dostatečně, srozumitelně a přezkoumatelným způsobem. Je z něj jednoznačné, jaký závěr žalovaný učinil a na základě jakých skutečností.
32. Ze všech shora uvedených důvodů soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji dle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
33. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce ve věci neměl úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 18. října 2024

Mgr. Kateřina Peroutková v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.